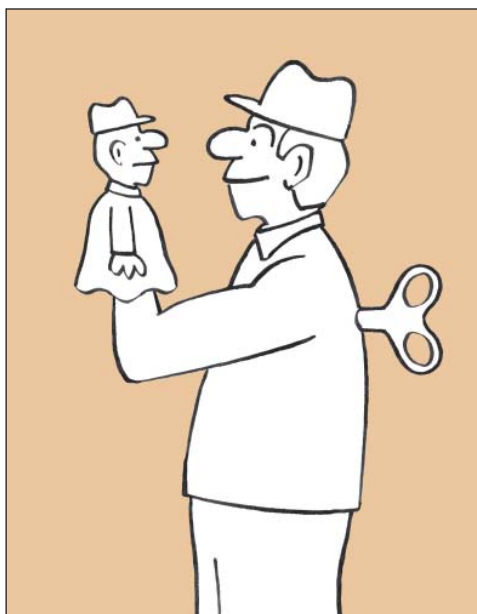
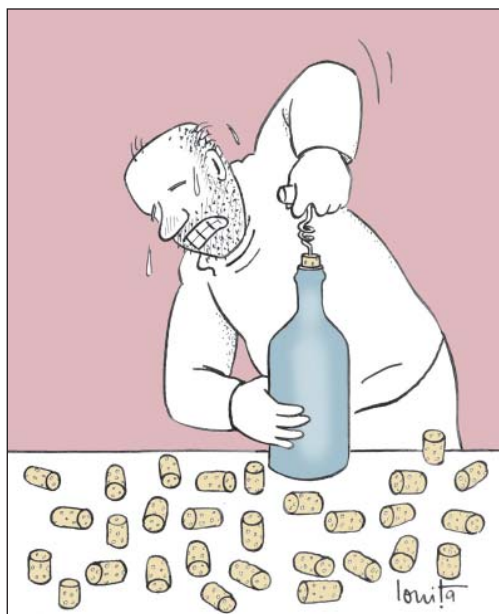

Revistă independentă a epigramei românești de pretutindenii

Director: Viorel MARTIN

Redactor-șef: Sorin-Gabriel VLAD

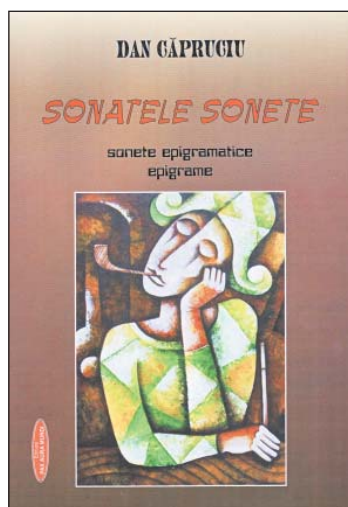
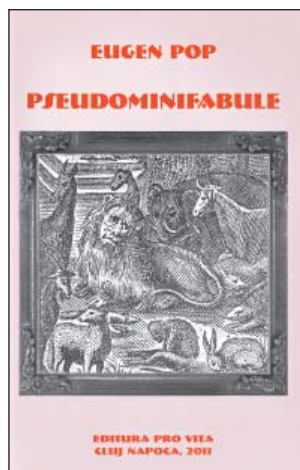

Am primit la redacție
mai multe cărți
de epigrame .

În această pagină
vă prezentăm - în limita
spațiului disponibil -
doar coperta 1, ca să știți
ce să căutați prin librării.
Să auzim numai de bine!

Colectivul de redacție

POȘTA REDACȚIEI

Iubiți cititori, dragi epigramaști,

Vă mulțumesc, pentru că m-ați ajutat să înființăm Clubul ING-EPIGRAMA al epigramaștilor ingineri, în cadrul AGIR (Asociația Generală a Inginerilor din România) și pentru asta țin să mulțumesc, în mod deosebit, omului de cultură și de inițiativă, domnului Dr. Ing. Mihai Mihăiță, președintele AGIR. Ședința de constituire a avut loc pe data de 27.01.2012, în Sala AGIR din București-Piața Romană.

La concursurile revistei „Lumea Epigramei”, s-au luat următoarele premii:

**Pentru concursul
„Alexandru Clenciu”,
cu tema „Despre proști și prostie”**

Premiul 1 Laurian Ionică

Prostia

Morb cu largă răspândire,
Dus de gazdă pe picioare,
Cu ciudata însușire:
Că nu doare.

Premiul 2 Eugen Pop

Rezolvare

La noi, soluție ar fi
Din criză să putem ieși,
Să punem taxă pe hoție
Și un impozit pe prostie !

Premiul 3 Valentin Groza

Despre proști și de prostie
Nu vorbesc, sunt mai atent,
Că cei mari, precum se știe...
Au ajuns în Parlament!

Viorel Martin

**Pentru concursul
„Alexandru Clenciu”,
cu tema :”Sărac și (ne)curat”**
s-au acordat următoarele premii:

**Premiul 1 Nelu Vasile
Cum merge viața (Sondaj)**

Cel bogat, cu multă minte,
Zice: „Mergem înainte!”
Întărește și săracul:
„Înainte... dar ca racul!”

**Premiul 2 Eugen Pop
Săracul bogat**

Cam gol e la bucatărie,
Nu-i lemn în focul din cămin,
Nimic nu e-n sufragerie,
Da... beciul este plin de vin !

Temele concursurilor revistei sunt următoarele:

Pentru concursul „Alexandru Clenciu”
Tema : „Mărțișoare pentru to(n)ți”

Concursul „Nicolae Ghițescu”
Tema : „Cine sapă groapa altuia...”

Vă rugăm să ne trimiteți materiale numai pe e-mail, la adresele: lumea.epigramei@gmail.com sau viorel.martin@gmail.com

Pentru „Lumea Epigramei” Nr. 6, care va apărea în jurul datei de 15 iunie, vă rog să trimiteți lucrările (epigrame, poezii umoristice și caricaturi) la aceleași adrese de mail, până la data de 10 mai 2012 (inclusiv cu teme estivale).

Vă mulțumesc și vă doresc numai bine!

Viorel Martin

DESPRE EPIGRAMĂ

Interviu cu **Aureliu Goci**-critic literar

Reporter: Viorel Martin

V.M. *Stimate maestre, l-ați cunoscut pe Șerban Cioculescu? Aveți amintiri cu el?*

Ce părere avea despre epigramă?

A.G. Domnule Martin, insistențele dumitale au ieșit victorioase. Am să-ți vorbesc despre Șerban Cioculescu. Nu l-am iubit. Nici el pe mine! Ba, chiar mai mult, s-a răzbunat pe un student din anul I. Dar să procedăm metodic. Eram student începător, după un examen de admitere foarte greu la Facultatea de Litere a Universității București (fuseseră cam 20 de candidați pe un loc). Fericit că intrasem, începusem să public recenzii și cronici literare și mă declaram... călănescian. În anul I, se studiaza Istoria Literaturii Române Vechi, de obicei, pe vremea aceea, cu Alexandru Piru (ulterior și cu Ion Rotaru). Totuși, promoția noastră ne-am pomenit la curs cu Șerban Cioculescu, care era foarte spectaculos și atractiv și își colora discursul cu amănunte picante precum nevestele și amantele lui Dimitrie Cantemir. Într-adevăr, din când în când, ne spunea și epigrame. Eu știam de conflictele și polemicile sale cu G. Călinescu și, deseori, îi puneam întrebări inconfortabile, ba chiar l-am onorat cu câteva împunsături – cam puștești, după mintea mea de acum. Nu m-a uitat, și, la examenul de an, mi-a dat nota 9, iar toată grupa a primit nota 10 – în condițiile în care eu eram liderul recunoscut al grupeii. La puțin timp, după această întâmplare, ne întâlneam frecvent în paginile „României Literare”, d-sa la pagina 7 și eu pe la 9-10. În fine, lipsa de maturitate m-a adus aici.

Trebuie să recunosc faptul că, deși cursul era greu și complicat, totuși Șerban Cioculescu reușea să-l facă mai atractiv. În anii aceia, 1968-1969, era un bătrân, dar încă verde, plin de strălucire și vivacitate intelectuală.

Șerban Cioculescu nu fusese, până după cel de al doilea război mondial, decât profesor de liceu (chiar și la Găești, în tinerețe) alături de prietenul său cel mai bun, criticul literar Vladimir Streinu, pe care l-am ascultat când eram anul al IV-lea, la un curs numit (ca și o carte a sa) „Versificația poeziei române moderne”.

Ne-am mai întâlnit în carieră, și chiar destul de frecvent pe vremea când lucram la Muzeul Literaturii Române, iar marele critic era gazda celebrelor întâlniri „Rotonda 13”. Cred că pot să afirm că, dintre toți criticii literari români, Șerban Cioculescu a iubit cel mai mult epigrama, în condițiile în care ceilalți nu au iubit-o deloc, considerând-o „specie minoră”. Oricum, epigrama a supraviețuit ambelor situații extremiste și a revenit, cu modestie și bun simț, la locul său destinat și onorabil.

Unii mai spun pe la colțuri că epigrama, adică populara ghicitoare, cimilitura, nu ar fi decât o caricatură realizată cu cuvinte. Alții spun că epigrama se trage din răvașele din plăcinte. Alții spun că, uneori, patru versuri bune fac cât o epopee.

V.M. *Ce credeți că reprezintă epigrama în literatura română?*

A.G. Ce să reprezinte – o stare de spirit, un moment ofensiv, o ghicitoare altoită pe pamflet! Lucrurile însă trebuie nuanțate. Epigrama s-a născut în întâlnirile și colocviile literare, în șezători și în cenecluri, mascând mici confruntări de opinii, ciocniri amicale. Astfel, epigrama înseamnă o clară exprimare a libertății de opinie. Epigrama reprezintă, uneori, elementul atractiv, pitoresc, ceremonial, festivist, într-un conclav de scriitori, dinamizează și, uneori, agită, plecticoasele și rigidele întruniri oficiale.

De multe ori, o epigramă meșteșugită și bine ținută redresează o situație de inferioritate, reactivează dinamic o adunare în stare de somnolență sau chiar poate răsturna niște ierarhii ori clasamente discutabile.

Epigrama reprezintă o stare de spirit activă, o ipoteză de „deșteptăciune”, de a fi mereu „pe fază”, ca replică fulgerătoare, scânteietoare, bine ținută. Epigrama este un exercițiu de prezență și un act de inteligență.

Epigrama poate fi și un semnal de confruntare, care implică (și propune) și parametrii de dezbatere.

V.M. *Ce ne puteți spune despre actualitatea epigramei?*

A.G. Cred că epigrama va fi activă și actuală atâta timp cât vor exista cenecluri, întâlniri, festivaluri și festivități în domeniul literaturii. Consecutiv, epigrama va exista cât va exista și literatura, în formele sociale de exprimare colectivă, cenecluri și festivități, atâta vreme cât vor exista scriitori și scriitură. Totuși, nu cred că scriitorii susțin în mod organizat epigrama ci, mai degrabă, intelectualii rafinați, cu diverse profesii cu precădere tehnice, inginerii, arhitecții, sau medicii, militarii și profesorii, dar și artiștii, de exemplu actorii.

V.M. *Cum vedeți viitorul epigramei ?*

A.G. Consider că, indirect, am răspuns la această întrebare.

Fiind legată de fenomenul literar viu, dinamic, epigrama își va găsi întotdeauna locul în întrunirile scriitoricești, pentru că face parte dintr-un „joc de societate”, din confruntările inteligenței și prezenței într-o societate formată din oameni care au ca preocupare scrisul.

Faptul că epigrama e atestabilă încă din întâlnirile literare din Grecia antică și din Roma antică dovedește relația ei generativă cu literatura majoră.

Dar, hai să ne imaginăm viitorul epigramei.

Epigrama tinde să devină o preocupare intelectuală, cultivată de inițiați organizați într-un partid sau într-o sectă, în manifestări publice, care se încheie, firește, cu aplauze și fluierături. Tinde să devină un joc de societate.

E bine că au apărut și tineri în lumea epigramiștilor, deși epigrama se pretează unei vârste mai coapte, ferită de excese și aspirând la o solidaritate vocațională.

Înainte epigramei a fost literatura clasică; după epigramă ar putea să urmeze apocalipsa. Oricum, apocalipsa cosmosului poate începe cu apocalipsa literaturii.

VASILE LARCO

Vacanța mare

Vara toată-i un remediu,
Excluzând vreun artificiu:
Intră soții în concediu
Și buncii... în serviciu.

Se-nțeleg ca porumbeii

Lui i-a dat cândva guriță
Și-acum traiul li-e ușor:
Ea e ca o porumbiță,
El e ca un voiajor.

Motivație amicală

Cu șeful sunt amic de-o viață,
Sau mult mai sincer, cam de-o vară.
De-aceea sunt trecut în față
Pe listă... să mă dea afară.

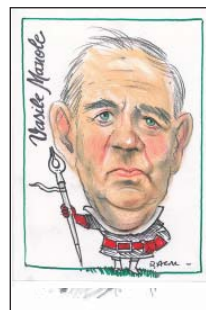
Opțiunea chefliului

În lumea fără de sfârșit,
Își zice-un veșnic turmentat:
„Decât să fiu un biet pârlit,
Mai bine zilnic... afumat!”

Părintească

Astăzi știm mai toți babacii
Soarta multora din plozi:
Unii-ajung la „coada vacii”,
Alții la oraș. La cozi!

VASILE MANOLE

Alchimie

Munții, care aur poartă,
Vor avea altă alură,
Un fel de natură moartă,
Conservată în cianură.

Solidaritate

Dacă ar curge vin pe Prut
Și românii ar fi uniți,
Într-o noapte l-au băut,
Dimineața n-au de șpriț.

Umorista îndrăgostită

Adesea-l tachina ușor
Și îl lua peste picior,
Pân-'ncepu o viață nouă,
Când îl luă peste-amândouă.

Recompensă

Cum munceam mai mult ca el,
Șeful m-a tot lăudat
Și m-a dat și ca model,
Ca... disponibilizat.

Rugă către stomatologi

Femeilor cu gură „rea”,
Când le mai reparați dantura,
Un bun prilej mi s-ar părea...
Să le mai micșorați și gura!

Când te însori cu o fată, te însori, totdeauna, și cu familia ei.

(Jan Mens)

CORNELIU BERBENTE

CORNELIU BERBENTE

Premoniție

E și prost, e și incult,
Cred c-o să trăiască mult!

Epigramistului G. Zarafu

Mă-ntreb, în epigramă, dacă
Zarafu are-o soartă blândă,
Când orice țepi cu care-atacă
Îi ia-napoi, și... cu dobândă!

Roșia Montană

– Române, din Carpați, să-mi dai
Și mie un picior de plai,
Cu aur strălucind pe prund!
– Îți dau chiar și un picior... în fund!

Epitaf

Ca om normal,
Era banal.
Așa, ca prost,
Ce mare-a fost!

Zădărnicia reîncarnării

Întreb: – Scăpare de prostie
Prin re-ncarnare, poat-să fie?
– Nu, fără minte dac-ai fost,
Te re-ncarnezi tot într-un prost!

NICOLAE NICOLAE

Constatare

“Adunătura”-i mai nocivă,
Decât în parte, fiecare,
Și ca s-aveți o perspectivă,
Uitați-vă la guvernare.

Impresii de scriitori

Îmi plac savanții și-i ascult,
Chiar și pe Einstein, câte-un pic;
La el, ce mi-a plăcut mai mult...
Că n-am înțeles nimic!

Felicitări

Cuvinte mari, cu greutate,
La cele mai înalte prețuri,
De fapt ipocrizii stilate
Împachetate-n politețuri.

Corupția

S-a constatat, mai dedesubt,
De parcă ne-a lovit blestemul,
Că nu sistemul e corupt...
Corupți-i de fapt sistemul!

Revistei „Lumea Epigramei”

N-o accept și știți de ce?
Am să vă explic anume:
„Epigrama” e cum e...
Însă „Lumea”-i vai... de-lume!

Când o femeie are darul de a tăcea, are precis și alte calități ieșite din comun.

(Corneille)

JURIDICE

Vechiul și Noul Testament

Deși există argumente,
Că nu-s în totul prea reale,
Sunt singurele testamente
Neatacate-n tribunale!

Viorel Martin

Umilul adevăr...

Adevărul cere probă,
Când e judecat în robă...
Dar el poate fi ascuns,
Când judecătoru-i «uns»...

Constantin Enescu

Unor juriști

Când se adună în complet,
Judicios și motivat,
Ei dau verdictul incomplet...
Și hoțul a scăpat!

Viorel Martin

Abundență de juriști

Juriști avem cu miile – să țină
De frâiele dreptății cu temei,
Dreptate însă este mai puțină,
Căci o împart juriștii între ei...

Gheorghe Bălci

BETIA

La un birt

Birt modern. Particular.
Cu program din cele-alese –
Se închide când dispar
Mușteriii... pe sub mese!

Viorel Martin

Românii în iad

Viață ca-n romane
Vă putem propune:
Voi aveți cazane,
Noi venim cu prune.

Viorel Martin

Primejdie

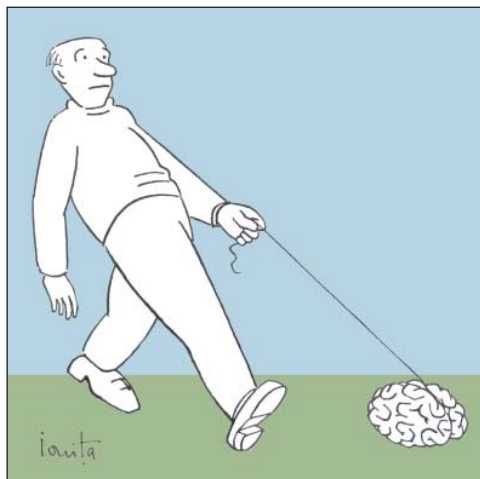
Ascultându-l cum vorbește
De vecini, prietenește,
Sincer mi-am șoptit în barbă:
„Șarpele-i... ascuns în iarbă!”

Marian Popescu

Alegător

Am ieșit de la votare
Cu iubirii mei părinți,
Cu dureri în maxilare –
Semn că am scrâșnit din dinți!

Marian Popescu

Un bărbat și o femeie pot deveni prieteni, dar între ei trebuie să existe un dram de antipatie, pentru ca prietenia să reziste. (Nietzsche)

GRUPAJ DE DEFINIȚII EPIGRAMATICE de Nicolae Bunduri

Abecedarul

Tratatul despre alfabet,
Parcurs la vârstă infantilă;
E-o carte care-ncet, încet,
Devine tot mai inutilă.

Apa

Chiar și-n ropotul furtunii,
Apa-n viziunea mea,
E-un lichid pe care unii...
Nu au după ce să-l bea.

Cercul de Stat

Cercul – studiind momentul –
E-un spectacol, vasăzică,
Pentru care Parlamentul
E-o clădire foarte mică.

Ecranul

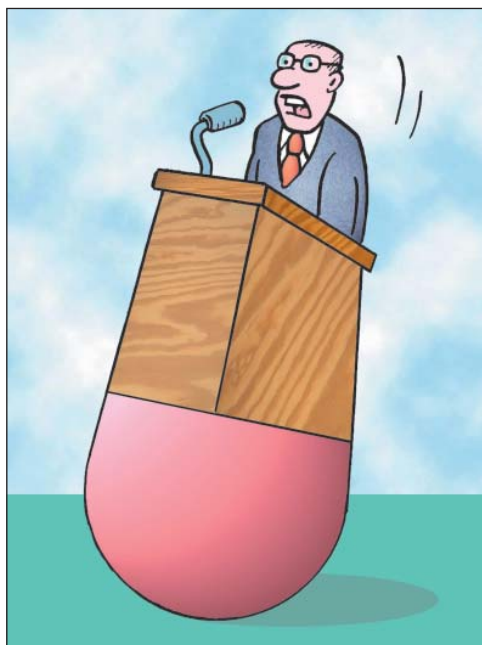
Plan cu fel de fel de teme,
Artă cucerind Olimpul;
Dacă-i mare - n-avem vreme,
Dacă-i mic - ne pierdem timpul.

Farmacia

Cu prețuri mari și raftul plin
E ca și orice magazin,
La care, după ce-am plătit,
...M-am „lecuit”!

Gazul

Combustibil, pasămite,
De chimie definit,
Un compus ce nu admite
Teoria lui chibrit.

Lipsă de maniere

Un orășean e plin de sine,
Emancipărilor fidel,
De nici n-ai crede cât de bine,
„Țăranul” stă ascuns îl el.

De Paști

După iepuri nu suspini,
Chiar și azi că-i sărbătoare,
„Iepuroaica” din vecini
Ți-a venit cu burta mare.

Urmașii deportaților

Potrivnică le fuse soarta,
Robiți au fost întregi decenii:
Siberie, deschide poarta,
Prin ea să iasă moldovenii!

Dan Căpruciu

POLITICE

Unui fost ministru literat

În al istoriei registru
Să fi rămas, mi-am zis, poet,
Dar te-am citit și, cu regret:
Mai bine rămâneai... ministru!

Iulian Bostan

Vin alegerile...

Vin cu urne-mpodobite,
Cu speranțe, rânduiești
Și promisiuni menite
Să devină... **păcăleli!**

Vasile Larco

Meteo-politică

Aleșii – spun cumetrele –
Urmează strict etapele:
Pe-un ger de crapă pietrele,
Ei mint de-ngheață apele!

Vasile Vajoga

Guvernul Boc

Pune preț pe orișicare,
Și pe porcul din coteț,
Doar pe cinste și onoare...
Nu mai pune nici un preț!

Viorel Martin

Contrast

Românul are, zi de zi,
Doar rațiunea de-a trăi;
Guvernul pare-a dezvolta...
Doar rațiunea de-a fura!

Viorel Martin

„Disident”

Victimă neîncetat,
Îi sunt martori și colegii,
Cât de greu a rezistat
La atâtea privilegii.

Corneliu Vasile

În pas cu politica

Ca să pot să fac avere,
M-am băgat, la fel ca toți,
În Partidul la putere,
Dar n-am încăput de hoți!

Eugen Ilișiu

Investiții

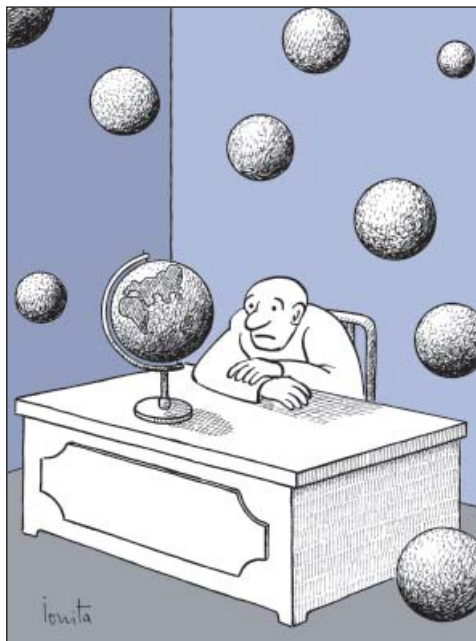
Pe autostrăzi penale
Taie, doar la zile mari,
Panglici inaugurale...
Fel de fel de panglicari!

Viorel Martin

Investiții în piscine și stadioane

Piscina este ca o zână
Și stadionul e drăguț;
Dar, să mai facă și-o fântână...
Ca să cădem din lac în puț!

Viorel Martin

POLITICE

Ministrului învățământului**Gh. Funeriu 2**

Asmuțind pe noi cuvântul,
Cum l-au învățat șacalii,
Preluă învățământul...
Să îi facă funeralii!

Viorel Martin

Structura politicianilor

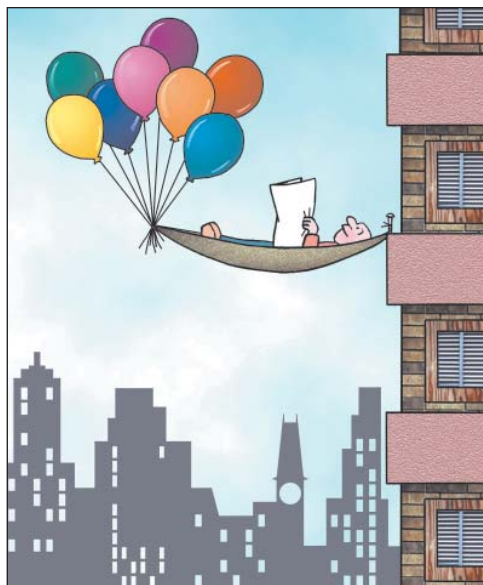
Sunt din material ales,
O stofă bună, nu otreapă...
Culoarea și-au schimbat-o des,
Dar n-au intrat la apă.

Florina Dinescu

Reforma din sănătate nu dă rezultatele scontate

Motivul e ușor de înțeles:
Pe demnitarii noștri, din păcate,
Poporul nu i-a întrebat mai des
De sănătate.

Ștefan Cornel Rodean

Ajutoare umanitare pe timp de criză

Venind de peste mare lotul,
N-așteaptă mult și, una-două,
Ia mai întâi Guvernul totul,
Iar restul ne revine nouă...

Gheorghe Bâlici

Onoarea politicianilor

În țara noastră-nfloritoare,
Cu minți dintr-o esență pură,
Sunt unii ce mai au onoare,
Căci și-au vândut-o cu măsură...

Gheorghe Bâlici

Unui candidat

Cu țara-n inimă și-n gând,
Veni încrezător la vot,
Să se așeze-n primul rând...
Și-n primul rând să fure tot!

Viorel Martin

Aviara s-a rezolvat dând foc găinilor

Când la găini nu te pricepi deloc
Și n-ai pic de habar de medicină,
Ca să rezolvi problema dintr-un foc
Îți trebuie o minte de găină.

Ștefan Cornel Rodean

Unui ales

Alesul e-o figură cam ciudată,
Nu-i place munca, cinstea și nici cartea,
Ia parte la alegeri doar o dată,
Pe urmă patru ani își trage partea!

Viorel Martin

Omul politic

Nu vreau să-l laud, nici să-l critic
Și totuși îi divulg sindromul:
În firea lui de om politic
Adeseori lipsește OMUL...

Gheorghe Bâlici

SOCIALE

Legea cererii și a ofertei

Împutinat de o epidemie,
De adevăr e mare penurie.
Paradoxal, pe piață, precupețul
Minciunii îi ridică-ntruna prețul.

Florina Dinescu

Audiență la primărie

Cu acte puse cap la cap,
Ca să obții o aprobare,
Te duci cu jalba în proțap.
Și... pleci cu coada-ntr-o picioare !

Virgil Petcu

Durata crizei

De o vreme tot țin post,
Criza mi-a ieșit pe nas
Și constat că mult a fost...
Și o groază-a mai rămas!

Viorel Martin

Meteo-socială

De dimineață străbătând ograda
Făcui o observație firească:
Am auzit că scârțâie zăpada
Precum societatea românească.

Vasile Vajoga

Se dublează pensiile

E-o știre extraordinară,
Ajunsă în întreaga țară...
Dar zice-un moș de la azil:
Păcat că azi e-ntâi april!

Vasile Larco

Absurditate

În era noastră furtunoasă,
Cum poți pretinde celor mici
Să aibă șapte ani de-acasă,
Când cresc mai mult... pe la bunici?!

Constantin Cristian

Retrocedare

Ce gospodar primarul, iată
Mi-a dat grădina parcelată,
Dar eu voiam, ca să-mi ajungă,
Ca să mi-o dea mai parcelungă!

Viorel Martin

Nedumerire

De sărăcie ca să scap,
Mi-aș pune banii „la ciorap”,
Dar, uite, nu mă duce capul,
Cu ce să-mi cumpăr, azi,... ciorapul!

Ion Moraru

Inflație animalică

Viață liberă ne-a dat,
Trai umil ca de omidă;
Rubla - a rămas gravidă,
Leul - a ajuns castrat.

Vasile Plăcintă

Vigoare românească

În țara lui Brâncuși, Tănase,
Enescu, Pann, Alecsandri,
Românii-s numai mușchi și oase...
De piele-s jupuiți de vii!

Vasile Larco

Efectul politicii de azi

Costumul meu luat în rate,
S-a cam rarit în tur și-n coate,
Și simt de-o vreme pe la spate,
Cum bate vânt de libertate !

Virgil Petcu

Ronomică

În veacul nostru luminos
Cuțitul ne-a ajuns la os;
Pe mese, în mai multe case,
Cuțitul a ajuns la oase!...

Gheorghe Bălici

„LUMEA EPIGRAMEI“... IEȘENE!

(fantezie)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1			53	8	40	32	19	33		39
2			34	54	56	31			9	2
3	36	35				38	20		5	1
4	37	51			7		55	3		41
5	6		27				21	22		57
6	50	28	26				42	48	23	
7	15		49	12		18				4
8			11	43	46				52	44
9		30		29	47	16		17		
10	24	14	13	25		10	45			

ORIZONTAL: 1) A intra în esență. 2) Femei fără personalitate - Institutul de Geofizică Aplicată (siglă).. 3) Fostul „prieten” de la răsărit – SCORȚARU ELIADA, din cap până-n picioare! – GHEORGHE BĂLĂCEANU. 4) Toarte care nu se pun în ureche – Nu-i de aruncat. 5) Abate!! 6) Ofițer de Serviciu pe Unitate (abr.milit.) – Sunt prezente „in corpore”. 7) Simbolul inspirației poetice - Crema lui VIRGIL (Poiană)!. 8) Siglă pentru Islamic Republic of Pakistan – Bara gimnaștilor. 9) IOAN HODAȘ – Permite plata banilor din cont – Apeduct în Elveția. 10) Femeile lui Burebista – Asigură cazarea.

VERTICAL: 1) Suprafață generată de o anumită figură geometrică. 2) Comparatie pentru un voinic (pl.) – Debutul lui HAIVAS (Mihai)!. 3) Vechi căpetenii maghiare. 4) Plină cu apă până la refuz – Intră într-un cerc (pl.). 5) Nota acută a lui DEUTSCH (Eugen)! – Siglă pentru Organizația Turismului Ethiopian – Capul lui PETRONE (George) îl vrem pus deasupra! 6) Servit în loc de cafea – Înlocuiește miezul – CHIOINEA (Nina) la debut!. 7) Ține locul bijutierului. 8) Cămașa lui DARIE (Neculai), întoarsă pe dos! – E diplomat. 9) Localitate în regiunea Umbria (Italia) – Grup etnic în Iran. 10) Strânge firele electrice – Ochiul unor artropode.

Dicționar: IGA, OSU, IRP, REC, AEL, ETO, GGI, EEL.

P.S.: Căsuțele numerotate indică, în ordine alfabetică, numele a 10 epigramiști ieșeni de ieri și de azi: 1-5, 6-12, 13-18, 19-23, 24-30, 31-33, 34-40, 41-45, 46-52, 53-57, iar pe diagonala marcată aflați numele organizației din care au făcut sau fac parte.

Nelu VASILE, Turburea, Gorj

Ce bancuri mai circulă pe internet?

Soțul: Nu mai fi supărată! Îți promit că te fac cea mai fericită femeie din lume.

Soția: Când pleci?

O femeie se trezește la miezul nopții plină de sudori.

Dimineața sudorii pleacă la muncă.

– Ospătar, aveți picioare de broască?

– Nu, așa merg eu, mai săltat!

O femeie și un bărbat stau pe marginea prăpastiei.

Femeii îi e cald. Bărbatul îi face vânt.

Românii la Olimpiadă

În prima zi au luat o medalie.

A doua zi au mai luat una.

A treia zi i-au prins.

În tramvai:

– E cineva fără bilet, în fund ?

– Eu, da mi-l bag imediat!!

M-a sunat ieri o tipă: „Vino acum, nu-i nimeni acasă“.

M-am dus. Într-adevăr, nu era nimeni.

Un șofer este oprit de un polițist. Coboră ăsta din mașină ofticat și-l întreabă pe polițist:

– Mergeam prea repede?

– Nu, zburăți prea jos!

– Serviți mormoloci în acest restaurant?

– Servim pe oricine! Luați loc!

– Doamnă, știți că soțul dvs. vă înșală?

– Bineînțeles, știu cu cine, știu unde și când, dar nu mi-am dat seama CU CE...

El și Ea, pe canapea:

Ea: – Ce faci ?

El: – Mă gândeam! Tu?

Ea: – Și eu mă gândesc!... Tu la ce te gândești?

El: – La ce te gândești și tu!

Ea: – Porcule!

Soțul se întoarce târziu acasă și încearcă să se bage în pat fără să-și trezească nevasta. Soția îl întreabă:

– Ai venit, hai? Cât e ora?

– 10.

– Cum «zece», dacă eu am auzit pendula bătând unu?

– Păi și ce? Vrei să bată și zero?!

Un tânăr invită o tânără la dans.

– Domnișoară, se poate?...

– Desigur, dar mai întâi să dansăm.

Un polițist oprește o șoferiță blondă și îi zice:

– Doamnă, ați întrecut orice măsură. În săptămâna asta ați călcat deja cinci pietoni.

– Și câți am voie?

Culese de Florin Dafinescu

CALEIDOSCOP

Legendare

Respectarea tradiției

Pe vremuri, într-o zi de Paște,
Am constatat, sărman strateg,
Invidia cam cum se naște:
Mă-ncondeiașe un coleg.

Dan Căpruciu

Conjugale

Of de vârstă a treia

Cum să nu-mi deplâng etatea
Și să n-o urăsc nespun,
Dacă-mi bucur jumătatea
Numai de la brâu... în sus!

Iulian Bostan

Burlacul prea pretențios

Trece prin cumplite stări:
Prea bătrân și plin de tare,
După multe căutări,
Nu mai are... căutare.

Viorel Martin

Eterna Evă

Bărbat naiv, nu-ntâia oară
Femeia visurilor tale
Te-a păcălit c-a fost fecioară,
În vremuri imemorabile...

Dan Căpruciu

Colegii la cununia civilă

Au venit să îi răsfete,
Și să facă o agapă,
Ea la prima tinerețe...
El cu un picior în groapă!

Viorel Martin

Femeia

Pretenții

Mândra mea e minunată
Și tristețea mi-o alungă.
Când îi dau o ciocolată...
Vrea să-i dau și-o ciocolungă!

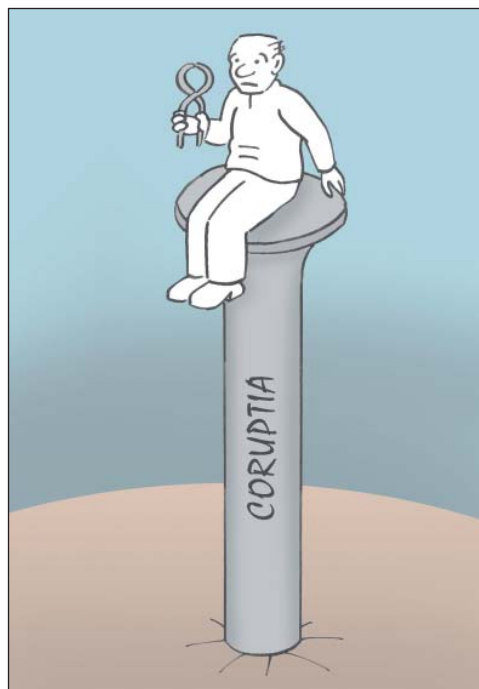
Viorel Martin

Medicale

Transplant de inimă

E operat cum se cuvine
Și nu a fost deloc ghinionist:
Îi bate inima mai bine,
Că-i prelevată dintr-un polițist.

Florina Dinescu

CIOACE DIBACE

De la SATIRICON – CLUJ-NAPOCA

Azi în România

De când a-nvins democrația,
Viața este tot mai dură
Și-atât de mare-i sărăcia...
Că până și primarii fură.

Eugen ALBU

Igienizare la scara țării

S-a scris și toată lumea știe,
Că-n țară-i multă murdărie
Și nu-i secret, doar s-a mai spus:
O măhuri începând *de sus*...

Ion BINDEA

La Brigada Antitero

Am aflat că faceți liste
Cu persoane teroriste,
Spuneți-mi cum aș putea.
S-o trec și pe soacră-mea?

Aurel BUZGĂU

De Sfântul Nicolae

Îmi doresc doar sănătate,
Să mai prind evenimente,
Căci veniturile toate
Le dau pe... medicamente!

Vasile B.GĂDĂLIN

Jos corupția!

Luptă mare s-a pornit,
Să fie stârpiți toți hoții;
Rezultatul a venit:
...Au rămas doar mafioții!

Gabriela Gențiana GROZA

Culorile politice

Merit pe deplin reproșul
C-a vota, deloc nu știu,
Căci și galbenul și roșul
Sigur dau portocaliu.

Teodor CAPOTĂ

Avantaj

În timp mi s-a zbârcit obrazul,
Dar m-am gândit că nu e cazul,
Să mă-ntristez neapărat,
Că, altora, li s-a-ngroșat.

Mihai TEOGNOSTE

Paradox

Rău stăm cu Zootehnia,
Nimeni nu-i mai dă impuls,
Dar vedem, că-n România,
Unii-au foarte mult de muls.

Gavril NECIU

Emoții de Crăciun

La foc mocnit, ascult colinda,
Cu Pruncul ce se naște-n staul...
Tresar, că brusc răsună tinda:
– „Primiți cu D.N.A.-ul”?

Radu PĂCURAR

Dă, Doamne...

S-a dus și bietul PAPANDREU
Cu BERLUSCONI, amândoi;
Aștept acum să văd și eu
C-o să se-ntâmpale și la noi.

Horea PRODAN-PATA

CALEIDOSCOP

Coșmarul leneșului

Obosit de atâta stat,
A sărit ca „ars” din pat,
Că promise în vis poruncă,
De-a se apuca... de muncă!

Constantin Enescu

Paradă de modă

Chiar și moda are
Uneori carențe,
Când, la prezentare,
Văd atâtea „zdrențe”.

Alexandru Hanganu

În mijlocul naturii

Aer, peisaj, splendoare,
Parcu-i frate minunat,
Pentru românașul care
Tot gunoiul și-a lăsat.

Corneliu Vasile

Nesimțire

Este foarte scandalos,
Să arunci, în mod injust,
Banii fără de miros,
Pentru arta fără gust.

Mihai Frunză

Unui șef de depozit

Vânzătorul e atent,
Dar se uită-n punga mea,
Are var, nisip, ciment,
Dar nu are... chereștea!

Viorel Martin

Unui pierde-vară

După cum mi-e dat s-aud,
Pentru-a nu știu câta oară,
E un tip atât de crud,
Că și timpul și-l omoară.

Alexandru Hanganu

Din instinct

Insistenți, băieții știu
Cum gândește-o fată;
E mai bine mai târziu,
Decât niciodată!

Eugen Ilișiu

Situație de urgență

Se-adună vecini
Să-l scoată de zor,
C-a prins rădăcini...
La calculator!

Viorel Martin

Optimism

Nu merge traiul ca pe roate,
Ne e mai greu din zi în zi,
Mai rău de-atât nu poate fi...
Dar... Ba se poate!

Corin Bianu

Putere absolută

Un rege-i banu' -n viața orișicui,
Și simți mereu puterea tare-a lui
Și-atuncea când îl ai, de-ți prisosește...
Dar mai ales atunci când îți lipsește!

Corin Bianu

Curiozități

Gramatica pe mine m-a mirat,
Ba câte-odată chiar m-a uluit,
Că „strâns-unit” se scrie separat,
Iar „separat” se scrie strâns unit!

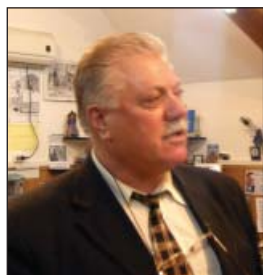
Viorel Martin

Unui fotbalist

De-o atinge rareori,
Circumstanțe are Gică,
Nu vedeți câți jucători
Sunt pe-o singură... bășică?!

Iulian Bostan

Efim TARLAPAN

Născut în 17 mai 1944, în satul Măgurele, județul Bălți, Basarabia. Absolvă școala de șapte ani din satul natal și școala generală din orașul Cornești, raionul Ungheni, Republica Moldova. Absolvent al Facultății de Litere (secția ziaristică) a Universității de Stat din Chișinău și al Cursurilor Superioare de Literatură din Moscova. Scriitor satiric, traducător, memorialist. Autor a peste 50 de cărți originale, antologii, traduceri, deținător al titlului guvernamental „Maestru al literaturii”.

ȚĂRAN ÎN CRIZĂ

Sunt țăran, dar nu am pâine;
N-am nici vite, nici furaj,
Iar de mâine n-am nici câine –
Îl trimit expre-n... șomaj.

CRIZĂ LA COMANDĂ

Doamne, fă-ne o surpriză
Cu puterea ta cerească:
Dă, în fine, și o criză
De... prostie omenească.

DOSARIADĂ MIORITICĂ

Miorița, oaie șuie,
Greu a fost primită-n U.E. –
Potrivit unui dosar,
A turnat un baci... maghiar!

UN DON JUAN LA VÂRSTA A TREIA

Mi-i sexul mort, dar nu regret :
În casa-mi rece, fără scaldă,
E unicul meu robinet
Din care... curge apă caldă !

DEMOGRAFICĂ

Nu e bai că se sărută
Azi, în public, slut cu slută;
Baiu-i că, după sărut,
Se mai naște încă-un slut.

LA ÎMPLINIREA A DOUĂ SECOLE DE LA RĂPIREA MOLDOVEI DINTRE PRUT ȘI NISTRU

În Transnistria m-aș duce,
Dar stă rusul la răscruce
Și tot strigă orișicui,
Că-i răscrucea mamei lui...

URNA

Cum pot să fac aici, la voi,
Spre propășire saltul,
Când, dat afară un gunoi,
E-nlocuit cu altul?...

FEMEII

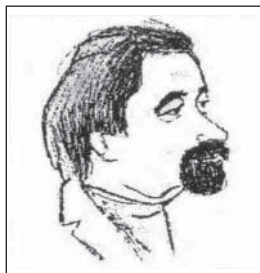
Îți iert, femeie, tot: păcate,
Minciuni și infidelitate;
Un lucru nu ți-l iert, o, nu! –
Că și pe proști îi naști tot tu...

IARNĂ BASARABEANĂ

Ninge,-albind mizeria,
Bate viscolul în uși –
A venit Siberia!
– După noi, ori după ruși?...

Pe-ntinsul zăpezii albe
Două tălpi și patru labe...
– Cine-a mas lângă pârau ?
– Un șef mare și-un lingău!

Ion DIVIZA

Născut la 7 februarie 1955, în satul Stolniceni, raionul Hâncești, fostul județ Lăpușna. Absolvent al Facultății de Jurnalism a Universității de Stat din Moldova. Din 1990 până în prezent este secretarul literar al Teatrului „Satiricus I.L. Caragiale”, din Chișinău. Membru al Uniunii Scriitorilor din Moldova. Președintele Asociației Epigrafiștilor din Moldova. Membru al Uniunii Epigrafiștilor din România. Autor al mai multor volume de epigramă.

În apărarea lui Darwin

Mă mir când văd vreun ins „evoluat”,
Dar știu că Darwin n-are nici o vină:
În lungu-i drum maimuța a uitat
Ce trebuia, sărmana, să devină.

Bărbatul

Un soț galant, care arată bine
Și e deștept și încă în putere,
Oricând de la nevastă va obține
Tot ce dorește dânsa să-i ofere.

La înmormântarea unei curtezane

Bărbații cu toți' se-nfioară,
Că dulci îi erau dezmiardările...
Deci fie-i țărâna ușoară,
Așa cum i-au fost și purtările!

Declarație de dragoste

Femeie, fiindcă te iubesc
Și vreau oricând să-ți fie bine,
Un singur lucru nu-ți doresc
... Un soț ca mine.

Povestea vițelului de aur

L-a înșelat nevasta c-un magnat,
Deja atins de bruma impotenței,
Nefericitul soț a jubilat
Simțind că-i crește... cornul abundenței!

Apel

Urlu cât mă ține gura
În Sahara românească:
„Oameni, apărați natura
... De natura omenească!”

CONCLUZIE NUTRIȚIONISTĂ

Pentru cei preocupați de o alimentație sănătoasă, iată ultima noutate în domeniul nutriției și al sănătății.

Este o ușurare să aflăm adevărul după atâtea și atâtea studii contradictorii despre nutriție.

1. Japonezii consumă foarte puține grăsimi și suferă mai puține atacuri de cord decât românii.

2. Mexicanii consumă multe grăsimi și suferă mai puține atacuri de cord decât românii.

3. Chinezii beau foarte puțin vin roșu și suferă mai puține atacuri de cord decât românii.

4. Italienii beau mult vin roșu și suferă mai puține atacuri de cord decât românii.

5. Nemții beau foarte multă bere, consumă foarte mulți cârnați și grăsimi și suferă mai puține atacuri de cord decât românii.

CONCLUZIA:

Mâncați și beți tot ce vreți! Se pare că faptul că suntem români este ceea ce ne omoară...!!!

Trimisă la redacție de Marian Văduva

NELU QUINTUS

Autoportret

O viață printre epigrame

Articolul de față nu este un interviu, ci o discuție amicală cu omul, artistul plastic și epigramistul **Nelu Quintus**. Poate că titlul ar fi mai potrivit: „*Nelu Quintus – O viață printre epigrame și epigramiști*”, având în vedere că Nelu Quintus este fiul cel mic al politicianului și epigramistului Ion Ionescu Quintus ¹.

1. „Ion Ionescu-Quintus făcea parte dintr-o categorie de intelectuali, care îmbrățișaseră, în special, cariera juridică, dar dovedeau largi și entuziaste disponibilități pentru scris. O generație care numără pe Cincinat Pavelescu (n. 1872), Radu D. Rosetti (1874), I.G.Periețeanu (n.1879). Oameni cultivați și oameni de spirit, în același timp ei vădeau aptitudini pentru aproape toate genurile literare cu o evidentă plăcere de a culege din spectacolul vieții, nu aspectele tragice, dramatice, crispatе, ci pe cele legate de existența cotidiană și mai ales de împlinirile ei amuzante” – Valeriu Răpeanu, Ion Ionescu Quintus, *SCRIERI*, colecția Restitutio, Editura Minerva, 1981.

S-a născut într-o casă de epigramiști, casă în care a trăit un alt mare epigramist Radu Rosetti, primul soț al mamei sale, Marioara Naumescu. Pentru a structura acest dialog voi încerca să îl modelez pe confesiunile „intervievatului” subliniind, nu întrebările, ci așa zisele capitole sau subtitluri. Precizez că aceste discuții au avut loc de-a lungul anilor, în diverse împrejurări și au fost setate într-un „stick de memorie”, din care am selecționat părțile mai interesante ale câtorva fișiere.

*

„Băieții tatii, să nu fumați și să nu faceți politică!”

Prima poveste pe care Nelu Quintus mi-a spus-o despre tatăl său a fost următoarea: „Când aveam vreo 11 ani, iar fratele meu, Mircea, 13 ani, tata ne-a luat în brațe, ne-a așezat pe fiecare pe câte un picior și ne-a spus: „*Băieții tatii, în viața voastră, să nu fumați și să nu faceți politică!*”

*

„Sânge de epigramist”

„*Tata mi-a apreciat de pe la 10 ani subtilitatea poantelor*”, îmi spunea Nelu. Pe când avea vreo zece ani, Nelu mi-a povestit că a ascultat, întâmplător, un dialog între părinții săi, care discutau probleme familiale și, bineînțeles, despre cei doi copii. Mama îi spunea tatălui său, că „*Mircea, a fost cam «rece» în ultima vreme*”. Nelu, care se afla în camera alăturată, a deschis ușa spunând: „*Ei, mămico, în ultima vreme a fost și cam frig*”. Auzind aceste cuvinte, tatăl său l-a luat în brațe și a zis: „*Băiatul tatii, îmi moștenești talentul!*”. În amintirea tatălui său, Nelu a scris mai multe epigrame.

O redau pe cea intitulată „**Tatălui meu:**
Acum când ești în Paradis,/ Mi se-
mplinește visul,/ Din testamentul tău
nescris/ Ți-am moștenit doar scrisul”.
Iată și un catren adresat părinților săi:
*Azi, când sunteți printre astre,/ Ocrotiți
de Dumnezeu,/ Simt că sufletele voastre/
L-au înnobilit pe-al meu”*.

„Nenea Radu (Rosetti) îmi spunea să scriu toate poantele”

După ce Radu Rosetti s-a despărțit de Marioara Naumescu, și aceasta s-a căsătorit cu Ion Ionescu Quintus, cei trei au rămas prieteni și se vizitau deseori. Odată, când Radu Rosetti a fost invitat de I. I. Quintus să intre în casă: „*Poftim intră, ești musafirul nostru*”, primul i-ar fi spus: „*În casa aceasta tu ești musafir. Oi fi tu Quintus, dar la Mioara eu am fost «primus»!*”. Apoi au făcut amândoi haz de cele spuse de Radu. Când se trecea la povești și spunea fiecare câte ceva, Nelu avea totdeauna unele glume foarte spumoase.

Radu D. Rosetti, care aprecia foarte mult glumele lui Nelu, îl îndemna să le scrie, să le noteze undeva, ca să nu se piardă. Iată o epigramă pe care Nelu i-a adresat-o, mai târziu, lui Radu Rosetti: „*Îmi spunea-n copilărie,/ Socotindu-mă un fiu:«Pune poanta pe hârtie!»/ Și am pus-o... cam târziu!”*.

*

„Tau, tau, tau”

Nelu Quintus este nepotul prin alianță al cunoscutului om de cultură Constantin Stere, care era căsătorit cu sora tatălui său, Aneta Ionescu. Constantin Stere și Aneta au avut un fiu, Ion Stere. Din căsătoria anterioară cu George Radovici, Aneta a avut o fiică, Silvia Radovici. Aneta și Constantin Stere, locuiau la Bucov, o localitate învecinată cu Ploiești, unde aveau o moșie și un conac. Când Nelu era de vreo 3- 4 ani, Constantin Stere l-a rugat

să spună: „**Calul trage carul**”, iar Nelu a zis „**Tau, tau, tau**”. Nelu și fratele său Mircea petreceau vacanțele la moșia unchiului și mătușii lor la Bucov. În această casă aveau loc întâlniri literare, ședințele revistei „Viața Românească”, iar Stere lucra și la romanul vieții sale, cunoscuta frescă epică, „**În preajma revoluției**”. Când cobora din biroul său, Constantin Stere se oprea la jumătatea scării, strigând spre sufragerie: „**Tau, tau, tau**”, un mesaj plin de umor, către cei dragi și un pupic pe fruntea lui Nelu.

*

O vizită importantă

Nelu mi-a povestit o amintire din copilăria sa, când a venit la ei în vizită premierul I.G. Duca. Era iarnă. Afară ninge cu fulgi mari care îi acoperiseră pălăria și paltonul lui I.G. Duca. Pe terasa casei, Ion Ionescu-Quintus, periindu-i de zăpadă paltonul lui Duca, spunea: „**Unde sunt politicienii să-l vadă pe Quintus cum îl «perie» pe Duca?**”. Tocmai el, autorul epigramei: „*În politică devii/ Om de frunte, dacă știi,/ Ori să «sperii»/ Ori să perii!*”.

*

Ceasul lui Radu Rosetti

În unele vizite pe care i le-am făcut, acasă, lui Nelu Quintus, îmi spunea că fiecare lucru din casa lui are câte o amintire și o poveste aparte. „O, lucrurile cum vorbesc/ Și-n pace nu vor să te lase,/ Bronz, catifea, lemn sau mătase/ Prind grai aproape omenesc”, spunea Alexandru Macedonski în *Rondelul lucrurilor*. Atâtea lucruri interesante mi-a arătat Nelu și atâtea povești frumoase de viață mi-a spus, că pot scrie o carte.

Eu îl întrebam multe, iar el vorbea încet, rar și foarte puțin. Mi-a spus odată un citat din „*Harfa de iarbă*”, de Truman Capote: „Nu te confesa nimănui chiar de tot, mai păstrează ceva în suflet ca să-ți țină de urât”. Dintre multele obiecte pe care Nelu mi le-a arătat, mi-au atras atenția cele care au aparținut lui Radu Rosetti: *ceasul de buzunar, cumpărat de la Viena, la sfârșit de secol 19, cărțile de memorialistică, volumele de poezii și epigrame, un volum de epigrame, cu autograf, oferit de Cincinat Pavelescu și multe altele.*

Nelu mi-a recitat, în repetate rânduri, catrenul „*Autograf*” pe care Radu Rosetti i l-a spus înainte de a-l publica: „Voi, ce-ați făcut din bard un Zeu,/ Copii cu inima curată,/ De vreți să-l admirați mereu,/ Să nu-l cunoașteți niciodată!”.

*

Primele epigrame

Primele epigrame, Nelu Quintus le-a scris pe la vârsta de 50 de ani, la îndemnul unei fete care lucra la o agenție Loto-Pronosport din Ploiești. Acolo Nelu se întâlnea cu prietenii, discutau despre sport și mai ales despre echipa Petrolul Ploiești. Fata de la agenție (se pare că s-au plăcut la prima extragere loto!), îi spunea să vină de fiecare dată cu câte o epigramă, știind că „are sânge de epigramist”. Nelu s-a conformat, începând să scrie de dragul acelei fete. Dintre multele epigrame și

madrigaluri pe care i le-a adresat, amintesc un catren sub formă de urare: „*Astfel să-ți ajute soarta/ Pentru anul care vine,/ Să te-mbraci doar la Romarta / Și să te dezbraci la mine*!”. Pentru cei care nu cunosc fac precizarea că „Romarta” era un magazin de lux în acele vremuri. Nu știu dacă acea fată s-a îmbrăcat în anul următor la Romarta, dar, sigur, s-a dezbrăcat la Nelu. Altă epigramă, „**Cocheta**: *Cu-al său farmec mă cuprinde/ Și-o privesc mereu cu jind,/ Tot ce-mbracă ea o prinde,/ Numai eu nu pot s-o prind*!”. Pe tema Romarta, mai târziu a scris următoarea epigramă, intitulată „**Dezacord**: *Cu femeile ieri soarta/ N-a prea fost cum vrut-am eu/ Îmbrăcate la Romarta/ M-au cam «dezbrăcat» mereu*!”. O altă epigramă de la începutul carierei sale e intitulată „**Mie însumi, care am lucrat la Valea Călugărească**: *Simplu muncitor,/ Îmi găsisem calea,/ Și-am lucrat cu spor/ Până mi-au dat... valea!*!”.

*

„Nelu Quintus – Promotor al epigramei sportive”

Nelu Quintus a fost un colaborator permanent la ziarul *Sportul popular*, ulterior *Sportul*. A colaborat circa 30 de ani, fiind apreciat de cunoscutul redactor Jack Berariu. Scriitorul Laurențiu Ulici l-a denumit pe Nelu Quintus „**Promotor al epigramei sportive**”. La acest ziar a publicat peste 700 de epigrame adresate unor personalități din lumea sportului, evenimentelor sportive, mai ales la unele întâlniri internaționale ale echipelor noastre. Dintre acestea amintesc câteva: „**Țiriac și Năstase, la marile turnee**: *Survolând noi paralele,/ Nu vor exista regrete,/ Că ne ducem printre «stele»,/ Cu asemenea «rachete*!”. Altă epigramă: „**Unui pugilist milos**: *Nu-nceta să-și tot lovească,/ Adversarul asudat/ Și, dorind să nu răcească,/ L-a bătut de l-a uscat*!”.

Colaborarea cu publicația „Sportul“, Nelu și-a exprimat-o, concentrat, în următoarea epigramă **„Profesiune de credință: Am ridicat atâta sportul,/ Scriind catrene-n mod subtil,/ Că de-mi reprofilam efortul,/ Mă consacram halterofil!”**. Iată o epigramă, dintre cele mai recente, ale lui Nelu Quintus, pe care o putem încadra tot la tema „Sportive”. Epigrama este publicată în volumul său „*Fel de fel*” și se intitulează **„Quintușilor: După ce, precum un meci,/ Au ajuns la 90’/ Dumnezeu, chiar că te miri,/ Le-a mai dat și... prelungiri!”**. Nelu Quintus a definit în termeni fotbalistici epigrama: „*După sens și parametri,/ Epigrama e un meci,/ Cu un unsprezece metri/ În minutul 90’!*”. Iată un catren intitulat

„Debutul meu: Dovedind că mi-a plăcut/ Mult mișcarea și efortul/ Și-n catrene-am început/ Tot cu «Sportul»!”.

*

Invitat de onoare la Clubul „Cincinat Pavelescu“

Cunoscut din ziarul *Sportul*, Nelu Quintus a fost invitat special la Clubul „Cincinat Pavelescu” din București. Invitația i-a fost făcută de Mircea Trifu, Giuseppe Navarra și Alexandru Clenciu. Aici, întrucât fratele său Mircea era deja membru, apariția lui Nelu a fost o surpriză, deoarece mulți nu știau că mai există un Quintus care scrie epigrame. Toți credeau că autorul epigramelor din ziarul „Sportul” este Mircea, sau că Mircea și Nelu sunt una și aceeași persoană. De această confuzie avea să profite fratele său, Mircea, în unele împrejurări. Având în vedere palmaresul său impresionant de la *Sportul*, Nelu a fost cooptat membru al Clubului de la prima ședință. Regula acordării legitimației de membru era includerea într-o culegere de epigrame,

care putea dura un an sau mai mult. La prima sa prezență la cenaclul „Cincinat Pavelescu”, Nelu a citit un grupaj de epigrame cu care a impresionat audiența. A obținut aici multe premii, în decursul anilor, fiind apreciat de Mircea Trifu, în calitate de președinte executiv, cât și de Șerban Cioculescu, în calitate de președinte de onoare și de toți membrii clubului. La București, Nelu mergea cu trenul sau cu mașina fratelui său. Iată o epigramă pe care i-a adresat-o fratelui său, Mircea, intitulată, **„Fratelui meu, care mă plimba cu mașina: Pot s-o spun pe față,/ Martor Cel de Sus,/ Că în lunga-mi viață/ Permanent... m-a dus!”**. Altă epigramă. **„Fratelui meu care a declarat, că «este creația soției»: Concluzie dibace,/ Prin care vrea să spună,/ Că, pentru tot ce face,/ E scuza cea mai bună!”**. În anul 1996, la titlul cărții fratelui său, „*Liberal din tată-n fiu*”, Nelu a scris următoarea epigramă: „*Mai sunt și liberali cu fală,/ În viața lor, mari gentilomi,/ Ce din credință liberală/ Și-au dat și casa pentru... rromi!*”. Prin anul 2000, când fratele său a tipărit cartea **„Ce-ați făcut în ultimii 5 ani?”**, pe coperta căreia se află poza autorului, zâmbind, Nelu i-a scris următoarea epigramă: „*Acum când ne zâmbești,/ Profund satisfăcut,/ Probabil că gândești,/ La tot ce-ai mai făcut!*”. La un grupaj de epigrame al lui Nelu a apărut poza lui Mircea. Atunci Nelu a reacționat astfel: „*Faptul e justificat/ Și e plin de adevăr/ Cred că ei ne-au confundat/ După păr!*”. O epigramă, foarte mult publicată prin reviste și culegeri, e cea intitulată **„Motive de divorț: Cum ajuns-au la insulte,/ Este simplu să-mi explic: /Dânsa îi făcea cam multe,/ Iară dânsul... mai nimic!”**.

*

Credo, și câteva epigrame reprezentative

Principalul *credo* al lui Nelu Quintus a fost și este epigrama. Pasiuni: sportul, lectura și dialogul cu cei apropiați. A publicat 20 de cărți de epigrame și a apărut în zeci de culegeri, antologii sau cărți de umor.

Iată câteva constatări și principii despre epigramă ale lui Nelu Quintus:

– „*Azi epigrama se confundă cu constatarea versificată*”;

– „*Epigrama trebuie să fie o expresie estetică, să nu fie trivială, pornografică*”;

– „*Epigramiștii să evite terenul bătătorit, să caute originalul*”.

În continuare, îmi este foarte greu să aleg din cele peste cinci mii de epigrame publicate de Nelu Quintus, pe cele reprezentative. Cei care au frecventat Clubul „Cincinat Pavelescu”, Clubul Umoriștilor Prahoveni, membri fondatori ai Uniunii Epigramiștilor din România (înființată de Mircea Trifu), văd în Nelu Quintus un reper de moralitate greu de egalat. Face parte din galeria marilor epigramiști ai celor două secole. Pentru tinerii nou intrați în lumea epigramei, Nelu Quintus este un model demn de urmat. Asumându-mi riscul selecției, prezint în continuare câteva epigrame din creația sa:

„*Promenadă: Solitară și cuminte,/ Merge zilnic la șosea,/ Cu o javră înaintea/ Și mai multe... după ea/*”.

„*Aniversare: Dragii mei contemporani,/ Nu-s mărturisiri șocante,/ Dar sunt 40 de ani/ De când, «umblu» doar în poante!*”.

„*Crucea: Al Domnului adept,/ Cuprins de pietate,/ Ieri o purtam pe piept,/ Iar azi o duc în spate!*”.

„*Despre definiții: Atâtea-am scris mereu,/ Ușor sau chinuit,/ Că am ajuns și eu,/ Aproape «de-finit»!*”.

„*Epigrama: O filozofie-ntreagă,/ La-*

ndemâna orișicui,/ Dacă scrii să se-n-țealegă/...Ce nu spui!”.

„*Mama: Sfântă, pentru orișicine/ În al dragostei fior,/ Totuși, unora e bine/ Să le amintești de-a lor!*”.

„*Unui filolog: Din fireștile dorințe,/ De a merge înainte,/ Are-atâtea cunoștințe/ Că se-ncurcă în cuvinte!*”

„*Șahistul Traian Băsescu: Nu joc șah, dar pot să spun/ Că-n dorința de-a-nțelege,/ Cred că numai un nebun/ Poate ataca un regel!*”.

„*Măria Sa Țăranul: Din moși strămoși, de când îl știm,/ Având un caracter sublim,/ Țăranului de azi îi ceri/ Să fie mâine cel de ieri!*”.

„*Rutieră: Ce relație ciudată/ Între pasăre și om: /Șade cioara jos pe-o roată,/ Iar șoferul... sus în pom!*”

„*Demisia: Într-o lume necinstită,/ Obsedată de putere,/ Are caracter de mită,/ Dacă nu se dă, se cere!*”.

„*Gogoașa: Dulce de-o adori/ Cu aspect prăjit/ Însă-i uneori,/ Greu de «înghițit!»!*”.

Iată trei epigrame, dintre cele mai noi, scrise de Nelu Quintus. Prima e intitulată „*Despre sex la 92 de ani: Pot să dovedec prin teste,/ Orișicând, în mod deplin,/ Sexul meu și-acuma este/... Masculin!*”.

Cea de-a doua „*Fraților Quintus: Nu s-au duelat «titanii»/ Niciodată pân-acuma,/ Dar, în ce privește anii,/ S-au cam întrecut cu gluma!*”.

Și a treia „*Casa Albă: Nu pot fi probleme/ Cred, cu degradarea,/ Însă de o vreme/ Și-a schimbat «culoarea!»!*”.

A scris mai multe cărți tematice, din care amintesc: **Idilice, Celebrități, Orașe, Epitafuri**, etc

*

Nelu Quintus autor de calambururi și autoironii epigramatice

Woody Allen spunea că „Auto-ironia dusă la superlativ este semn al unui spirit cu adevărat evoluat!”.

Lăsând la o parte orgoliile, la care unii țin atât de mult, Nelu Quintus nu a ezitat să-și facă sieși epigrame. Unele sunt, nu doar autoironii, ci și replici la unele atacuri ale confrăților. Iată câteva :

„**Podoaba capilară:** Îmi amintesc, odinioară,/ Deosebitu-mi păr de «star»,/ Era de-o frumusețe rară/... Și-a fost din ce în ce mai rar”. Sau „**Celor care mă ironizează că port pălărie de pai:** Apelați, amicii mei/ La reflecții mai adânci,/ Paiul poți să-l porți cât vrei,/ Totul e să nu-l mănânci!”.

„**Autocritică :** Minunatei mele muze,/ Care permanent mă vrea,/ Îi cer totuși niște scuze/ Că profit cam mult de ea”.

„**Despre vecini :** Alte comentarii/ Nu prea întrevăd,/ Nici cu ochelarii/ Nu mai pot să-i «văd»”.

„**Moda bărbii :** Că sunt fraier, e prea bine,/ Dovedit de-al meu soroc,/ Dar ce ar fi fost de mine,/ Dacă mai aveam și... cioc?”.

„**Psihiatrului care m-a consultat:** Vă asigur pe cuvânt/ De-un perfect discernământ,/ Că de nu eram lucid,/ Mă-nscriam într-un partid”.

Virgiliu Slăvescu, directorul primei serii a revistei „Epigrama“, nu aprecia în mod deosebit calamburul, dar l-a promovat și l-a publicat. Voi da în cele ce urmează câteva exemple de acest gen din creația lui Nelu Quintus:

„**Calomniatorilor:** În răspunsul meu,/ De dreptate plin/ Și-au găsit mereu/ Nașul cel mai fin”.

„**Marinarul:** Cât e de versat/ Și-ncrezut, de crapă,/ Tocmai, pe uscat,/ A «întrat la apă»”.

„**La împlinirea celor 91 de ani:** Vă mărturisesc c-o viață/ I-am trăit frumos, pe față,/ Dar acum, neîndoios,/ Anii i-aș trăi... pe dos”.

„**La centenarul Bulevardului:** Eveniment/ Ce-ți dă fiori,/ El, permanent,/ Noi... trecători”.

„**Crucea:** Pare-o soartă/ Cum deduc:/ Unii-o poartă,/ Alții-o duc!”.

*

Artistul plastic Nelu Quintus

Spuneam la începutul acestui articol de „artistul plastic” Nelu Quintus. Da, Nelu Quintus este un artist plastic autodidact, care a realizat lucrări de artă, un fel de grafică de șevalet. Printr-un stil propriu măsura orice fotografie, reda cu precizie orice poză dintr-o carte sau ziar, aducând-o la mărimea naturală, doar din creion. Unele erau redatate mult mai expresiv decât pozele după care erau reproduse. O perioadă și-a câștigat existența din vânzarea lucrărilor de artă realizate de el. Mulți cunoscuți îl solicitau pentru astfel de „reproduceri”. Câteva din aceste creații sunt expuse pe pereții casei sale. A executat portrete ale unor mari artiști ca Tyrone Power, Fred Astaire, Greta Garbo, etc. În limita spațiului, sper ca revista să redea portretele făcute de Nelu Quintus lui Radu Rosetti, Tyrone Power, Brenda Joyce și „Autoportretul-Nelu Quintus” de pe vremea când nu scria epigramă.

*

Amintiri de pe front

Din amintirile de pe front ale lui Nelu Quintus, le-am extras pe cele mai importante:

- Data înrolării în armată: 15 ianuarie 1941.
- Data plecării pe front: 15 iunie 1941.
- Destinația: Frontul de est, Odesa, Cotul Donului.
- Data întoarcerii de pe front: 15 august 1945.

Cât timp a fost pe front, Nelu Quintus a purtat la gât o cruciuliță de lemn, primită de la un unchi al său, călugăr la Mănăstirea de pe Muntele Athos. Acea cruciuliță, pe care a purtat-o cu sfințenie, i-a adus noroc, salvând viața lui și a insectelor care se încuibăriseră în

ea. După căderea Odesei, 16 octombrie 1941, Nelu mi-a relatat o poveste, demnă de un episod de telenovelă. Nelu se afla, cu unitatea sa, pe un câmp și rodea niște zgârciuri ce rămăseseră pe un ciolan. Mircea, fratele său, care venea cu frontul din țară, când l-a văzut în acea ipostază, așezat în fund turcește și mâncând, a avut impresia că și-a pierdut mințile. Apoi s-a apropiat de el, au râs și s-au îmbrățișat frățeste, bucuroși de revedere. De subliniat că între data înrolării și data întoarcerii acasă, Nelu Quintus nu a avut nicio zi de învoire. Redau o epigramă care reprezintă o amintire din acele vremuri, intitulată *„Pe front: Începând cu dimineața,/ Zilnic mă jucam cu viața/ Dar cum știe orișicine,/ Azi se «joacă» ea cu mine/”*.

*

Ultimele 6 volume de epigrame.

Nelu a scris ultimele 6 volume, după ce a avut un atac vascular cerebral, care l-a imobilizat la pat. E la fel de normal, scrie epigrame, are mintea întreagă și în stare de creație. Azi 18.01.2012, Nelu Quintus mi-a comunicat următoarea epigramă *„CONCLUZIE POLITICĂ 2012: C-un Guvern pus doar pe pradă/ Și un Șef de Stat cu fumuri,/ Trebuie să ieși în stradă/ Ca să nu ajungi pe drumuri/”*. Nelu este un

reper, despre care poți să zici, că, deși n-a fost frizer, mintea-i merge și azi... „brici”. Mai redau o epigramă a lui Nelu, intitulată *„Confesiune”,* în care spune: *„Cât ar fi de necrezut,/ Pentru toți contemporanii,/ Aș lua de la-nceput/ Epigramele și... anii!”*.

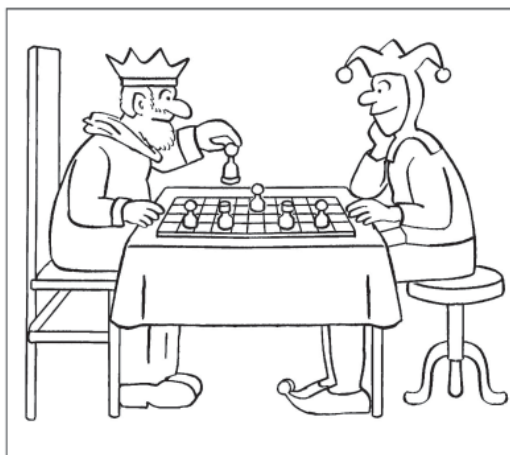
*

Ca un fel de post scriptum, trebuie să amintesc, măcar în treacăt, numele bunicului lui Nelu Quintus, Ghiță Ionescu, bancher, fost primar al Ploieștilor în câteva rânduri și deputat. În casa lui Ghiță Ionescu de pe Bulevardul Independenței Nr. 1, din Ploiești, funcționează astăzi Muzeul Județean de Artă. Acestui muzeu, care poartă numele tatălui său „Ion Ionescu-Quintus”, Nelu i-a donat, în anul 2008, două tablouri originale: „Autoportret”, de Nicolae Grigorescu, și „La umbra pomului”, de Ștefan Luchian.

Promotor al epigramei în general și al epigramei sportive, în special, Nelu Quintus a urmat și urmează îndemnul lui Pierre de Cubertin: *„Ai învins? Continuă! Ai pierdut? Continuă!”*.

18 ianuarie 2012.

A consemnat Constantin Tudorache,
Membru fondator al UER.

POEZIE UMORISTICĂ

SONET DANTESC

M-așteaptă uneori, cam dur, un critic,
Spre-a măsura cu rigla și compasul,
Câți metri antici sunt pân' la Parnasul
Având drept pisc sonetul megalitic.

Dar, chiar de țin cu versul clasic pasul,
Iar seva-mi trag din plaiul mioritic,
În timp ce mai visez Olimpul mitic
'Mi-mpodobesc și cu umor Pegasul...

Și-atunci, mușcând din rimele crocante,
Hrănindu-mi și cu artificii visul,
Aud sentința, demnă de un Dante:

„De-adaugi și umor în supla-ți ștanță,
În van încerci să afli Paradisul,
Nu vei intra, să lași orice speranță!”

Eugen Deutsch

RONDELUL GENEROZITĂȚII

Dacă-aș avea vreo zece buzunare,
Ticsite cu bancnote de o sută,
Eventual, moneda în valută,
Mi-aș pune bunătatea la-ncercare...

Aș merge pe o cale cunoscută,
Dar, stăpânit de calm și de răbdare.
Dacă-aș avea vreo zece buzunare,
Ticsite cu bancnote de o sută.

Și întâlnindu-i pe aceia care,
Fac din necinste veșnica dispută,
Le-aș oferi toți banii la derută,
În schimbul unui gest de remușcare.

Dacă-aș avea vreo zece buzunare ...

Virgil Petcu

SONET EROTIC

Aș vrea să te descopăr pe-ndelete,
Cu mângâieri subtile și savante,
Cu șovăiri voite, excitante,
Privindu-ți unduirile cochete.

Da, formele-ți vor ști să mă desfete,
Iar jocurile tale antrenante,
Cu-ademeniri și răsuciri picante,
Rapid vor reuși să mă îmbete.

Aș vrea apoi să te îmbrac în straie
Eterice, suave, parfumate,
Cu-nflorituri cu grijă colorate,
Ca LUMEA să admire-a ta năframă...

Așa visez când muza iar mă-mbie,
Să mai flirtez, timid, c-o EPIGRAMĂ!

Eugen Deutsch

MĂRȚIȘORUL

Un mărțișor pe-al timpului cadran,
Metaforă de grea încărcătură,
Te pune uneori la-ncurcătură
Și asta se întâmplă an de an!

Într-adevăr în trista conjunctură,
Când ne-nchinăm cu toți la zeul ban
Și-un mărțișor e prețuit avan
Pentru destui bărbați e o tortură!

Căci am aflat deunăzi o-ntâmplare,
Ce s-a zvonit de-a lungul și de-a latul,
Cum o soție și-a lăsat bărbatul...

Că nu a fost de-un mărțișor în stare!
Deci fiți atenți, bărbați, priviți în jur,
Căci soarta vă atârână de un... șnur!

Iulian Bostan

Bărbaților le place fusta mini, pentru că nu văd decât avantajele ei.

(Francis Blanche)

POEZIE UMORISTICĂ

PRECIPITATA

A cunoscut un domn, din întâmplare,
Pe stradă într-o bună dimineață,
Legându-se cu dumnealui pe viață,
Căci i-a plăcut de-a sa înfățișare.

Ea n-a solicitat nici o povață,
Era o grabă înzecit de mare,
Fiindcă el dorea să se însoare,
Când a văzut că viața nu-l răsfăț.

A fost o nuntă ca-n povești, se spune,
Cu invitați, de nu-ncăpeau la masă,
Și se-ntreceau în daruri barosanii.

Alesul, când văzu așa minune,
Râdea pe sub mustața lui stufoasă,
Iar, în final, a și fugit cu banii.

Vasile Larco

S-a tot întins și a crescut,
A înghițit tot ce-a putut;
Era rotundă, uriașă,
Și de umfla ca o gogoasă.

Dar toamna, la-nceput de veac,
S-a înțepat c-un vârf de ac;
Și caracatița hidoasă,
Imensă, hulpavă și grasă
S-a-mprăștiat în mii și mii
De zdramițe portocalii.

Știți care e MORALA mea?
E bun și acul la ceva!

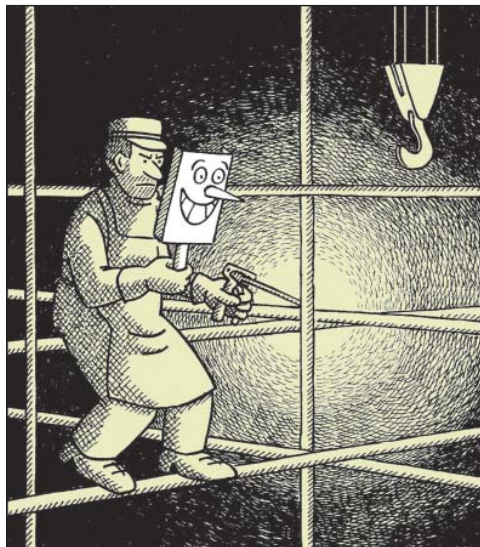
Viorel Martin

VREMEA CARACATIȚEI (fabulă)

O caracatiță nurlie,
Din hăuri negre de infern,
S-a-ncuibărit la Primarie,
La Parlament și în Guvern.

Ventuza ți-o pune pe ceafă,
Sugea din pensie și leafă;
La toata lumea le suga
Din buzunar și TVA.

Să nu-ți rămână, frățioare,
Nici banii de înmormântare!

Un bărbat când iubește devine politicos și timid. O femeie când iubește devine posesivă. **(Victor Hugo)**

INTERVIU

Cu Excelența Sa, PETRE GIGEA-GORUN,
ambasador, scriitor, președinte al Cenaclului Epigramiștilor Olteni
Reporter: Viorel Martin

V.M.: Vă rog să ne spuneți pe scurt, să afle cititorii noștri cine sunteți, ce realizări personale aveți pe tărâm literar și profesional, dar și în domeniul epigramei?

P.G.G.: În primul rând vă mulțumesc pentru faptul că m-ați invitat să fiu oaspete al revistei Domniei Voastre „Lumea Epigramei”.

Am început cariera scriitoricească, ca elev de liceu, în cursul superior, cu versuri sentimentale, dar și cu epigrame, care trebuiau să aibă neapărat și zâmbet.

Ori, este știut că cine iubește umorul este un om fericit, este mai optimist decât alții și vede lucrurile mai în „roz” și mai puțin în negru.

Acum, și o scurtă declarație asupra persoanei mele, care, în activitatea profesională, după terminarea Facultății de Finanțe din București, am trecut din treaptă în treaptă, de la simplu referent fiscal, la șef de birou, șef de serviciu, director general al Finanțelor Publice al regiunii Oltenia, primar al Craiovei, primvicepreședinte al Consiliului Popular al județului Dolj, profesor de finanțe la Universitate, ministru de Finanțe, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Franța, ambasador la UNESCO, guvernator al României la Fondul Monetar Internațional, guvernator al României la Banca Mondială, prorector al Institutului de Drept și Relații Internaționale „Nicolae Titulescu”, din București.

Am realizat o antologie care cuprinde peste 250 epigramiști, pe care am numit-o „Printre epigramiștii olteni” (506 pagini) publicată în anul 2007, iar în anul 2004, am scris și publicat volumul „Cu floreta în arenă”, cu 501 epigrame ale mele. În curând, voi publica un nou volum de epigrame.

V.M.: Vă rugăm să ne spuneți ce alte cărți ați scris și publicat?

P.G.G.: În tinerețe, am scris versuri cu discreție, publicând în reviste și ziare, sub pseudonim. Primul volum a fost unul de sonete, apărut în anul 1977. De atunci și până în prezent, au văzut lumina tiparului 43 de volume, cu peste 17.000 de pagini, printre care: „Pentru dreptate se aprinse focul”, „Căldura Vieții”, „Amintirile de acasă”, „La poarta vremii”, „Adolescenți de altădată”, „Oameni și evenimente craiovene”, „Rondeluri”, „Despre Craiova, cu dragoste”, „Din însemnările unui ambasador român la Paris”, „Sonete sentimentale”, „Lumini de amurg – Dusk Fire (bilingv)”, „V.G.Paleolog și Brâncuși – un dialog etern”, „Cu floreta în arenă – 501 epigrame”, „Dramă la mănăstire”, „Un ministru de Finanțe își amintește (2 volume)”, „Din amintirile Craiovei”, „Sub sabia timpului”, „Fundația «Scrisul Românesc» se prezintă”, „Cetățeni de onoare ai municipiului Craiova (în colaborare)”, „Prin China milenară și misterioasă”, „Îmi iau ca martor Universul”, „Comuna Goicea cu oameni și fapte”, „Aleea Marilor Personalități din Craiova (în colaborare)”, „Cu Ștefan Manea în

INTERVIU

împărăția plantelor misterioase”, „De-ai mei strămoși cu drag mi-aduc aminte”, „Printre epigramaștii olteni”, „O călătorie în Elada, pe urmele lui Homer și a zeilor olimpicieni”, „Catrene închipuite ale lui Omar Khayyam în traducere imaginară”, „Prințesa mea cu ochi albaștri”, „Ninsori de argint”, „Un secol de la atribuirea numelui de Gheorghe Chițu, școalei de Comerț din Craiova”, „Un om străbate secolul XX”, „Amăgitoare patimi omenești”, „Cetățeni de onoare ai Municipiului Craiova” (ediția a II-a), „Ulița copilăriei mele”, „Din amintirile unui elev de liceu”, „Personalități românești în conștiința vremii”, „Întâlniri cu șefi de state, prim-miniștri și alte personalități ale lumii contemporane”, etc.

Din aceste, 14 volume sunt de versuri.

V.M.: Vă rugăm, spuneți-ne câteva cuvinte despre Cenaclul Epigramaștilor din Bănie, pe care cu onoare îl conduceți.

P.G.G.: În prezent îndeplinesc și funcția de președinte al Cenaclului Epigramaștilor Olteni, pe care l-am fondat în anul 2008 și care are 101 membri. E mult? E puțin? Nu-mi dau seama.

Dornici de a înființa și dezvolta mișcarea epigramatică în Craiova, în anul 2008 am fondat cu un mic grup de epigramaști „Cenaclul Epigramaștilor Olteni” și revista „Cugetul”, având astăzi 101 membri, care m-au desemnat ca președinte al cenaclului, având ședințe lunare, în prima zi de vineri din lună, la orele 16.00, la Casa de Cultură „Traian Demetrescu”. La aceste ședințe se citesc epigrame proprii și ale clasicilor români, se lansează cărți de epigrame, dar și de versuri și proză, se prezintă eseuri și se sărbătoresc personalități ale culturii și literaturii românești și universale. Întâlnirile sunt afișate, publicate în ziarul local „Cuvântul Libertății” și anunțate la radio „Oltenia” – Craiova. Se poate spune că noi am devenit un mesager cunoscut în viața spirituală a Craiovei, dar nu atât cât ne-am dori.

V.M.: Vă este greu să scoateți revista „Cugetul”, care are întotdeauna un standard ridicat, atât ca valoare a creațiilor, cât și din punct de vedere grafic și artistic?

P.G.G.: Vă mulțumesc pentru aprecierile Domniei Voastre cu privire la revista Cenaclului nostru ce poartă numele de „Cugetul”, care apare trimestrial și a ajuns la numărul 18.

Revista „Cugetul” este deschisă tuturor epigramaștilor și umoriștilor de pretutindeni, fără nicio discriminare; astfel, în numărul 17 (72 pagini), epigramaștii olteni sunt cuprinși în 45% din numărul de pagini, iar 55% sunt epigramaști din aproape toate județele țării și din municipiul București.

Revista apare în mod regulat și are 52 pagini, iar uneori 72 pagini în raport de posibilitățile financiare.

Mai multe numere au fost finanțate de către Societatea Comercială Microcomputer Service (Director general Mândrăleanu Constantin), Casa de Cultură „Traian Demetrescu”, precum și contribuțiile unor membri ai cenaclului nostru și ale unor consilieri municipali.

INTERVIU

V.M.: Ce proiecte de viitor aveți?

P.G.G.: *Păi, mergem înainte, pe calea cea bună.*

Dorim să întinerim Cenaclul identificând elevi, studenți și cadre didactice din universități și licee, care fac parte din cenacluri literare, pentru a fi împreună cu noi.

Nivelul calitativ al creațiilor trebuie să fie în continuă creștere. Consider că epigrama dă un anumit ton, care, prin mesajul-șarjă al său, creează zâmbet amar, dar și prilej de reflexie și de îndreptare.

Ordinea de zi a Cenaclului nostru se cere a fi permanent îmbunătățită ca tematică și desfășurare.

V.M.: Ce credeți că trebuie făcut pentru a ridica nivelul epigramei românești?

P.G.G.: *Rolul Cluburilor și Cenaclurilor, al epigramaștilor și al publicațiilor lor, trebuie să crească, să fie mai active.*

Apreciez în mod pozitiv desfășurarea Festivalurilor-Concurs, organizate la județe, în fiecare an, la care participă epigramaști din toată țara, în coordonarea Uniunii Epigramaștilor din România și a revistei „Epigrama”.

Cred că ar fi bine să apară o nouă antologie a epigramaștilor din România, dar și anuarul pentru anul 2012.

Consider că este necesară o atitudine constructivă din partea Uniunii Scriitorilor din România față de UER, având în vedere că majoritatea epigramaștilor au nu numai volume de epigrame publicate, dar și volume de versuri, de proză sau dramaturgie și de a primi în rândul scriitorilor pe cei îndreptățiți.

V.M.: Cum vedeți lumea epigramei peste 5 ani? Dar peste 20?

P.G.G.: *Sunt un om optimist. În prezent Uniunea Scriitorilor are 2400 membri, iar Uniunea Epigramaștilor circa 1000.*

Dragostea față de epigramă trebuie cultivată, încurajată și dezvoltată, prin includerea în programa analitică la limba română în licee, organizarea unor dezbateri în facultăți, cenacluri literare și alte organisme.

Este necesar ca și Ministerul Culturii să examineze posibilitatea subvenționării unor activități, inclusiv de tipărire, la unele Cenacluri și organisme ale epigramaștilor, așa cum se procedează și în cazul Uniunii Scriitorilor. Poate că fondul literar de 2% pentru cărțile tipărite de epigramaștii români să fie îndreptat către aceștia, prin Uniunea Epigramaștilor din România.

Doamne ajută!

V.M.: *Vă mulțumesc pentru interviu. Să auzim numai de bine!*

CE MAI SCRUI OLTENII

selecție de Petre Gigea Gorun

Delicatese

Dacă agreeți ideea.
Cu toți o să-mi dați dreptate:
Portocala și femeia
Sunt grozave... dezbrăcate.

Unei tinere ce umbla pe stradă îmbrăcată mai lejer

Legănat ca spicu-n lanuri,
Trupul tău – ispită mare,
Tinerii se-ntrec la planuri,
Iar bătrânii, la... visare.

Ghinion matrimonial

Fu rea de muscă prima lui nevastă,
A doua rea de gură, iar cea nouă,
Așa se năpusti, ca o năpastă,
Să fie rea... de amândouă.

Marius Coge

Nupțială

Ce neagră, tristă dimineață,
Desprinsă parcă din poveste:
În cartea dragei lui neveste
Scrisese altul o prefață.

Vecini de treabă

Când soțul ei e pasager
Și folosește alte rute,
Sunt trei vecini de palier...
Ce vin în taină s-o ajute.

Alesului

Are multe zile pline
Și de-ai săi a cam uitat,
Pe acasă nu mai vine,
Fiindcă doarme la... Senat.

Dumitru Botar

Dureri... din criză

Aș trage o țigară tare,
Dar m-am lăsat, de-o vreme-ncoace,
Fiindcă spatele mă doare...
Când mă aplec să iau chiștoace.

Imunitatea... intangibililor

Escrocii mari, ce fură-o bancă mare,
Sunt pedepsiți ușor, de complezență,
Mai greu să fii pungaș de buzunare,
Că Statul nu suportă... concurență.

A scăzut natalitatea

Ne scade neamul românesc?
Minciună foarte mare:
De-un timp, românii se-nmulțesc
Mai mult... peste hotare!

Marian Grigore Dobreanu

O cochetă, în minijup, la garderoba teatrului

S-a șoptit ca-ntre femei:
„Domnișoara cu breton,
Mă întreb, rochița ei
N-a rămas... cumva-n palton?!“

Categorii de sărăcie

Între clase-s bariere,
Cum e cerul cu văzduhul;
Unii sunt săraci de-avere,
Alții sunt săraci... cu duhul.

Sfatul unui coleg de birou, cu experiență

Nu dori să moară șeful,
Lasă ordinea firească,
Dar muncește cum ți-e cheful,
Încât el să și-o dorească.

Petre Gigea-Gorun

CE MAI Scriu Oltenii

Eveniment

Și când spre Belu, trista ceată
Îl conducea încetișor,
Codașul, pentru prima dată,
A stat în fruntea tuturor.

Unui fals patriot

Stema țării îi inspiră
Patrioticul elan.
Doar atunci când o admiră
Pe reversul unui ban.

Șefului meu

De câte ori am bucuria
Să-l văd pe șeful meu cel bun,
Îmi scot amabil pălăria
Și-n fața ochilor mi-o pun.

Grigore Lupescu

Politețe

– Doctore, „pe ziduri”
S-a-ncrustat efectul,
Ce-aveți pentru riduri?
– „Doamnă, tot respectul!”

Fiii rătăcitori

Când suntem cu amantele-i poveste,
Cu căprioare și cu zări albastre,
Iar când vorbim despre neveste...
Ne-ntoarcem la... oile noastre!

Dezamăgire

În noaptea nunții c-o fecioară
Intră bărbatul la idei:
Nu se simți, ca prima oară;
În largul lui, ci-n „largul” ei!

Janet Nică

Chirurgia

Chirurgia, eu susțin,
În prezent și-n perspectivă,
Este un amestec fin
De grandoare și colivă.

Preferința medicului

Neștiind că-i place banul
Omu-l întreabă peltic,
Cum ar vrea să-i dea curcanul.
„Pune-l, nene, într-un plic!”

Diferența de vârstă

Încă nu-mplinisce anul
Fericitul mariaj;
O-ncântase cu volanul,
Însă n-are demaraj!

Ștefan Marinescu

Despre fuste

Fie lungi sau fie scurte
Mai stârnesc adânci fiori,
Atunci când au ce ascunde
Ochilor iscoditori!...

Ghinion

Am țipat și-am plâns, iubite,
Alertând mai mulți vecini,
Cum puteam să fiu cuminte
Cu fundul pe mărăcini!

Dorință

Trei cărări tăia Mitică
Înspre birt cu glas grăbit
– „Ospătar, vreau una mică
Că de mari m-am plictisit!”

Nicolae Rogobete

CE MAI SCRUI OLTENII

Poetul și criticul

Între ei au fost să fie
Și deosebiri, firește:
Unul scrie poezie,
Celălalt o clevește!

Celui care frecventează birturile

La bodega lui nea Ciorbă
Nu se duce în zadar:
Stă la un pahar de vorbă
Și la zece de Cotnar.

Preferință

Cotnarul nostru-l folosesc,
Că de la el, neîndoios:
Nu fac ciroză cât trăiesc,
Că e un vin mai sănătos.

Când muza...

Când muza-mi dulce și subțire
Îmi luminează blând fereastra
Scriu un poem plin de iubire,
Pe care-l rupe-apoi, nevasta!

Mircea Ursei

Secretar de redacție: George **Zarafu**

Colectivul de redacție:

Eugen **Albu**, Corneliu **Berbente**, Corin **Bianu**, Vasile Til **Blidaru**, Nicolae **Bunduri**,
Grigore **Chitul**, Gh. **Culicovschi**, Grigore Marian **Dobreanu**, Laurențiu **Ghiță**,
Gheorghe **Grosu** (București), Ion **Grosu** (Galați), Vasile **Larco**, Nicolae Paul **Mihail**,
Gheorghe Penciu, George **Petrone**, Gheorghe **Suciu**, Titi **Turcoiu**, Nichi **Ursei**.

Caricaturi: Nicolae **Ioniță**

Maxime culese de Adrian **Negruț**.

Răspunderea pentru materialele publicate revine exclusiv autorilor.

Dezlegarea careului de cuvinte încrucișate: PATRUNDE – C – PAIATE – IGA – RUS –
SA – GB – ANSE – UTIL – BATATORI – U – OSU – TOATE – LIRA – IR – O – O – IRP
– REC – IH – CEC – AEL – DACE – HOTEL. (BATOG, BERGHIA, CĂLCĂI, DARIE,
DEUTSCH, ENE, IURAȘCU, LARCO, PETRONE, TĂUTU / PĂSTOREL).

Editura SEMNE

Str. Barbu Delavrancea, nr. 24, Sector 1, București

Tel./fax: 021.318.83.44

Adresă web: <http://www.semneartemis.ro>

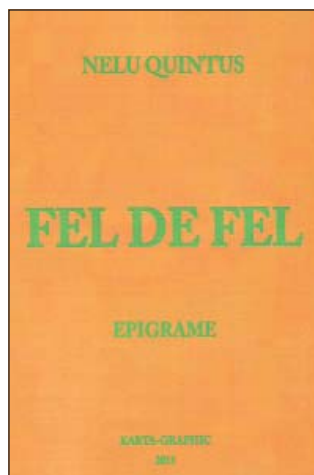
E-mail: office@semneartemis.ro

*Editură acreditată de Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior (CNCSIS)*

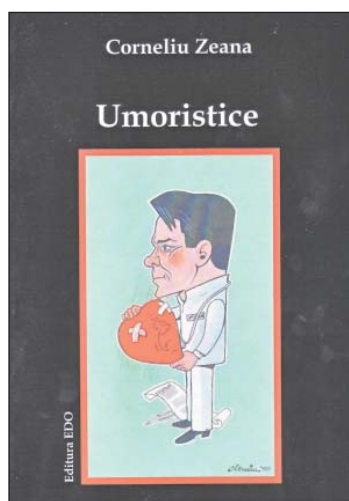
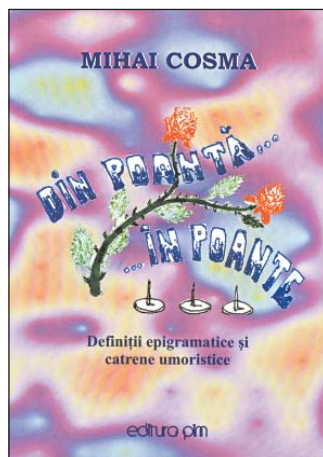
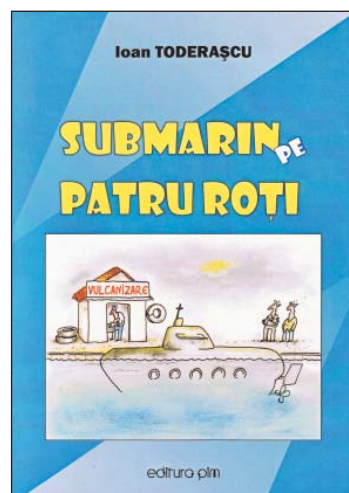
Difuzare:

Tel./Fax: 021.311.49.36 ; 021.310.74.59

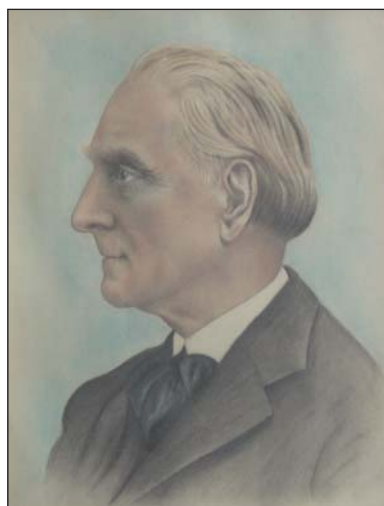
E-mail: difuzare@semneartemis.ro

Ce
mai
scriu
epigramiștii

PORTRETE de NELU QUINTUS

*Brenda Joyce**Tyrone Power**Radu Rosseti*

ISSN 2069-3346

9 772069 334006 >